

<https://ortodoxiatinerilor.ro/tinerii-societate/politica-romaniei/20529-calin-georgescu-ferm-credinta-hristos-omul-devine-individ-manipulat>

Călin Georgescu: "Când nu rămâne ferm în credința sfântă în Hristos... omul devine un individ manipulat"

04 Septembrie 2014

Ion Longin Popescu: 2014 este Anul 25 de la Revoluția Română. Dvs. ați detectat „războiul nevăzut” în lume și în România. Ce este acest război?

Călin Georgescu: Criza actuală oferă unei umanități îngenuncheate de atâtea rele prilejul de a medita asupra propriei supraviețuiri pe unica sa planetă. După ce a „îmblânzit” natura, omul este supus acum manipulărilor de tot felul, spre profitul celor care stau la cârma și, mai ales, în spatele marilor corporații. Nu se poate fura fără a controla mintea victimei. Discutăm azi de un război dus la nivelul minții.

Este purtat de marile corporații și de politica neoliberală care au creat și mențin în continuare criza. Lăcomia mării finanțe a produs actuala instabilitate economică și socială. Marile corporații nu au nevoie de minți libere ci de roboței care, motivați doar de cucerirea unei poziții în ierarhie și de avantajele unei vieți luxoase, se înclină obedient la preceptele „politicilor corecte”. Personal, sfidez corectitudinea politică de toate culorile.

Spre exemplu, Nestlé controlează peste 70% din apa îmbuteliată din lume, printre care Périer, San Pelegrino, Vittel. Este o acțiune neoliberală și postcolonială care atentează la un drept fundamental al omului - accesul primar la apă. Poate fi un drept uman transformat în marfă, cu etichetă și preț?!

Cea mai mare manipulare este înfăptuită de marile trusturi din industria alimentară și farmaceutică, dar și de sistemul tradițional de educație, încremenit în desuetudine. Alimentele sunt oferite spre cumpărare fără să se țină cont de efectul lor asupra sănătății iar, la rândul lui, sistemul de sănătate tratează fără să țină cont de alimente. Nutriția este pe ultimul loc în preocupările omului modern, dar și la facultățile de medicină. Foarte puțini dintre noi cred că de aici se pot trage cele mai multe dintre bolile cunoscute, că există un sistem ascuns, bine pus la punct, pentru ca noi să ne cumpărăm boala și apoi să credem că ne putem redobândi pseudo-sănătatea cumpărând iar medicamente sau proceduri costisitoare. Medicina a devenit echivalentă cu termenul „medicament”, iar tratarea bolii a devenit o industrie.

În general, nu ne facem timp să citim nici eticheta alimentelor, nici prospectul medicamentelor. Dacă, însă, le citim, constatăm că foarte puține dintre substanțele constituente sunt naturale și integrale. Restul aduc cu cele sintetizate în laboratorul

de chimie. Aflată în ghearele Big Pharma și ale industriei producătoare de aparatură medicală, medicina modernă ne dictează cum să ne reparăm, nu cum să ne vindecăm. Cum să tratăm boala și nu cum să o prevenim. Medicina preventivă și politicile publice cu măsuri de promovare a sănătății nu sunt o prioritate pentru guverne sau, cu atât mai puțin, pentru corporații. Or, intervențiile medicale sunt necesare și binevenite în caz de accidente sau în situații de urgență similare – ele însă ar trebui să rămână așa cum arată și numele lor: soluții extraordinare.

În România, cetățeanul este stăpânit prin frică și foame. Ne este frică pentru că nu mai avem credință adevărată. Când ne rugăm și cerem ca Dumnezeu să ne „dea” miracole confundăm credința cu magia. Fără muncă asiduă și jertfă nu-ți poți lua zborul către orizontul Demnității. Pasărea născută în colivie crede că a zbura este o boală! De acest fapt s-a profitat după '89 și așa s-a perpetuat mentalitatea că, atât timp cât ai ce consuma, e bine. Burta plină stă mai presus de libertate!

Acum, în România se trăiește sub imperiul fricii. Când nu rămâi ferm în credința sfântă în Hristos se naște un gol prin care pătrunde groaza de moarte. Și atunci omul devine „resursă umană”, un individ manipulat, fabricat prin înrobirea minții. Alimentele procesate industrial conțin substanțe care acționează subtil asupra sistemului nervos, imitând efectul drogurilor. Omul care mănâncă produse concentrate artificial devine dependent: în căutarea plăcerii, mănâncă tot timpul fără să se hrănească. Minte, sufletul și inima îi devin captive. Minte trebuie să fie însă liberă, critică și independentă, iar inima să bată în ritmul dragostei pentru aproapele nostru. Sistemul educațional de stat contribuie și el din plin la încătușarea minții și a spiritului. După ce sunt școliți conform prejudecăților cultivate de adulți, denumite eufemistic programe naționale, elevii devin de-a dreptul incapabili să gândească sau să acționeze în alt mod decât cel pe care l-au impus formatorii lor...

Eu, în acești 25 de ani, am văzut în România doar promovarea malignă a incompetenței. O perioadă în care sufletul românesc a fost trecut prin sabie.

Se impune urgent reprofesionalizarea României și restabilirea valorilor morale ireproșabile, de care, în istoria sa, poporul nostru a făcut dovadă prin fapte.

Ion Longin Popescu: Ați găsit rețeta și cheia succesului României: dragostea (unirea) și micul producător. Cu micul producător, spuneți, am cucerit toată lumea. Vă rog să dezvoltați această idee. Pe ce vă bazați când spuneți că România are capacitatea de a fi lider european?

Călin Georgescu: A te baza pe micul producător înseamnă să contracarezi asediul corporațiilor, care îți dictează ce să mănânci, ce să bei, cu ce să te îmbraci, ba chiar și cum să gândești. Mai înseamnă și să-ți organizezi singur propria producție. Te salvezi tu, ca țară, și îi mai ajuți și pe alții care vor să o facă și nu mai au cum. Micul producător contribuie la însănătoșirea României. Datorită lui vom rezolva în cea mai mare parte problema șomajului. Toată lumea va avea ceva de făcut. Dacă știi să faci ceva cu mâna ta nu depinzi de nimeni, ești autonom. Acum românii bat drumurile Occidentului, slugărind prin străini, în loc să muncească și să prospere în țara lor. Trebuie doar să promovăm micul întreprinzător, breslele și meseriile larg răspândite,

ajutate de o industrie performantă și nepoluantă. Acțiuni precise, nu bătut apa în piuă pe marginea unor generalități.

Micul producător ne oferă, prin urmare, definiția succesului. La care adaug un mesaj pentru renașterea speranței și a încrederii: pe plan internațional România va ocupa locul care i se cuvine, de factor care contează în politica lumii. Noi ca popor trebuie să fim uniți, „în cuget și simțiri”, să ne dorim libertatea de acțiune, care nu exclude să ne avem bine cu toată lumea. Trebuie să știm însă ce vrem. Unde dorim să ajungem și ce mijloace avem pentru a atinge scopurile pe care ni le-am propus! Aceasta este o decizie fermă, politică și profesională.

Prădătorii care au condus țara ignoră viitorul și nu ne pregătesc pentru el, pe ei nu-i interesează decât prezentul, să poată fura acum, când mintea este încă înrobite. Cei ce conduc România sunt făcuți, nu născuți. Ei sunt omul nou, creat înainte de '89. Sunt niște mutanți, o altă specie!

Asistăm la o disoluție totală a țării. Iar intelectualii păstrează o tăcere complice. Rar găsești un intelectual integru. Mare parte dintre cetățenii României pot fi comparați cu robii care servesc unui sistem mafiot.

Politicienii, ca și intelectualii, caută „să vorbească frumos” ca să nu deranjeze, toți vor să fie politic corecți. Oameni buni, nu mai priviți la culoarea cenușie ca la un simbol al cumințeniei, este timpul să ne trezim! Totul s-a transformat într-un imens crematoriu unde este incinerată libertatea și viitorul neamului românesc. Ridică-te Gheorghe, ridică-te Ioane!

Ion Longin Popescu: Care este contextul internațional în care România ar putea să-și folosească atuurile naturale?

Călin Georgescu: Se recunoaște la nivel european că toate modelele de până acum au erodat capitalul natural. Singura soluție este dezvoltarea durabilă sau, mai corect spus, sustenabilă, pentru că vorbim de obiective pe termen lung. Dezvoltarea nu trebuie să se facă prin epuizarea resurselor ci la niveluri și în ritmuri care să permită regenerarea acestora. Populația lumii crește cu 1% pe an, dar capitalul natural scade cu 1% an. Două treimi din ecosistemele lumii sunt utilizate nesustenabil. Schimbările climatice exercită o presiune în plus. Trei miliarde de oameni trăiesc cu mai puțin de 2 USD/zi. 20% din ceea ce se produce pe planetă ajunge la doar 7% din populație.

Criza actuală este o criză de sistem, ea va continua mult timp de acum înainte, până la schimbarea profundă a paradigmei economice mondiale. Consumul de resurse este problema pe termen scurt și lung a omenirii. Mare parte a ecosistemelor planetei sunt distruse. Unul din trei alimente pe care le avem pe masă se datorează contribuției albinelor. Dispariția acestor mici vietăți poate duce la stingerea vieții. Polenizarea artificială se practică deja în China, prima țară unde aceste insecte excepționale aproape că au dispărut.

Pe acest fond se duce o luptă aprigă pentru ceea ce numim resurse strategice, adică apa și hrana, dar și energia verde. Or, România deține, sau mai deține încă, posibilități importante de utilizare a acestor resurse. Știm ce urmează; întrebarea este dacă suntem pregătiți să întâmpinăm acest val al schimbării. În politica

românească post-decembristă lipsește cu desăvârșire o viziune pe termen lung. Lipsește harta viitorului. Dacă România ar înțelege ce șansă uriașă are în plină criză, ar face un salt gigantic, nu doar pentru refacerea ei, ci și pentru a ocupa o poziție de lider imbatabil, cel puțin în zona balcanică. Am putea restaura dreptatea socială, apăra suveranitatea țării și conserva tradițiile neamului românesc. Să nu uităm că România nu este o țară oarecare. Noi, românii, suntem o civilizație.

Necesitățile politicii externe ale României sunt, mai ales, păstrarea identității statului în fața atacului entităților non-statale, adică a corporațiilor și „investitorilor strategici” de genul fondurilor speculative. România are nevoie de un stat care își servește cu abnegație cetățenii și nu de unul care slugărește capitalul internațional. Consolidarea și dezvoltarea statului național unitar modern trebuie să fie deviza noastră, așa cum a fost a înaintașilor noștri. Întărirea statului este esențială în vremurile pe care le trăim. Binomul stat-cetățean este cel pe care a funcționat mare parte din istoria omenirii; dacă un stat colapsează se produce și o prăbușire a societății, cetățeanul fiind confruntat cu o situație de anarhie ca cea din Somalia. Și nu suntem la adăpost de un asemenea pericol decât dacă procesul de ruinare a statului român este oprit de îndată. Statul român nu trebuie să se îndeprăteze sub nici un motiv de rădăcinile sale și de istoria neamului. Când statul servește „corectitudinea politică” și trimite jandarmii să-i bată pe truditorii pământului care-și apără dreptul la apă și hrană – cum se întâmplă la Pungești – ne aflăm deja în fața unei trădări de țară. Poporul nu mai poate rămâne indiferent!

Ion Longin Popescu: Din același context fac parte și corporațiile. Ce fac acestea? Cum conduc leadershipul politic? Spre care țintă? Câte corporații contează? Câte state?

Călin Georgescu: Corporațiile dictează la ora actuală politicului în cea mai mare parte a lumii. Urmărind doar propriul profit, ele ascund realitatea, subminând viitorul generațiilor tinere și privând națiunile existente de lideri autentici și de patrioți. 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc.

Domeniul economic este condus de FMI, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului. Troica aceasta a dus la prăbușirea economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume.

În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine. Aceasta pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent. Cantitatea de pâine vândută a scăzut cu 25% față de 1990, iar numărul cărților cu 85%. Sunt cifre care vorbesc de la sine despre starea precară și lipsa de viitor a României în actuala situație.

România are nevoie de o conducere capabilă să se opună proiectelor geopolitice care vizează distrugerea statelor naționale și transformarea țării într-un teren de vânatoare economică (masacrarea faunei cu acte mai mult sau mai puțin în regulă este un capitol la fel de trist). România trebuie să găsească o poziție de echilibru între forțele geopolitice globale și să învețe să negocieze cu puterile lumii, având ca ancoră doar interesul național. Putem să spunem, fără teama de a greși, că destabilizarea prezentă a Ucrainei prin proteste violente dirijate este pe punctul de a

declanșa un nou Război Rece între Rusia și SUA. Un „război ascuns” mocnește deja în Asia, între China și principalul aliat din Asia al SUA, Japonia. În acest nou context, extrem de tensionat, România, în loc să fie un factor de stabilitate, apare ca un no man's land, un fel de tărâm al nimănui care poate oricând exploda, aruncând în aer întreaga regiune sud-estică a Europei.

Iată de ce, mai mult ca oricând, avem nevoie de lideri respectați pe plan internațional, capabili să întărească statalitatea României și să găsească alte surse de finanțare decât vânzarea pe nimic a bogățiilor naturale și activelor nației. În prezent, țara se află într-o situație atât de jalnică încât sunt aplaudate chiar și investițiile „europene” în gropi de gunoi, pompos numite „sistem integrat de management al deșeurilor”, amenajate în satele cele mai pitorești și cu mare potențial agro-turistic (vezi cazul comunei Fărcașa din județul Maramureș). În sectorul forestier nu se mai vinde mobilă, ci buștean direct din pădure.

Ion Longin Popescu: Comentăți, vă rog, fraza „România este sub asediul marilor corporații”.

Călin Georgescu: Acțiunea de la Pungești este relevantă. Statul apără o corporație împotriva propriilor săi cetățeni. Corporația Chevron încalcă voința unei comunități locale din județul Vaslui, care nu vrea explorarea gazelor de șist, fără ca statul să intervină. Ba din contră, statul își lovește propriii cetățeni. Oamenii sunt bătuți în curtea lor. Este mai rău decât într-un război împotriva unei puteri străine! La Pungești, de câteva luni, statul își terorizează cetățenii care nu se pleacă în fața interesului celor fără de țară. A luat cumva UE poziție față de această încălcare flagrantă a celor mai importante drepturi ale omului?

Jandarmii își apără salariul și job-ul, dar înainte de asta trebuie să-și apere țara căreia i-au jurat credință. Ce fel de oameni lucrează astăzi în jandarmerie?

Ce-ar mai fi de spus aici? Nimic, doar că este o acțiune criminală fără precedent.

Apoi afacerea Bechtel, controversatul proiect de pseudoautostradă: pentru 50 de km, statul român a plătit 1 miliard de euro, de câteva zeci de ori mai mult decât ar fi fost normal, fără a mai vorbi de calitatea slabă a lucrării – adică, practic, nu s-a construit. Și asta numai cu concursul lacheilor din politica românească, pe care chiar și americanii îi dezaprobă dar, desigur, se folosesc de ei.

Să nu uităm asediul FMI asupra României. „Terminator”-ul a fost chemat de semănătorii de neghină – nimeni alții decât fariseii actuali proveniți din fosta burghezie proletară – pasămite ca să salveze țara. Știm însă bine că nu poți lăsa țara pe mâna unor creditori care nicăieri în lume nu au vreun proiect pozitiv. Dimpotrivă, au înrobit toate țările pe unde au călcat. Dar FMI-ul nu este o fatalitate. Președintele Rafael Correa al Ecuadorului, o mică republică din America Latină, a avut curajul să întrerupă acordurile cu FMI-ul și Banca Mondială, salvând țara de la o ruină programată. Acțiunile curajoase ale președintelui Correa au fost apreciate în întreaga lume, Ecuadorul fiind în prezent o țară respectată, în plin avânt economic. Ceea ce, evident, nu-i cazul României.

Țara noastră are nevoie de un sistem financiar care să-i aparțină, de o politică monetară care să răspundă nevoilor specifice ale țării și de o politică fiscală dictată de realitățile noastre. În țara noastră se moare efectiv de foame, bătrânii sunt umiliți, copiii nu au viitor, pământul este vândut străinilor iar credința strămoșească este călcată în picioare – iată realitatea! Iar dezastrul este băgat sub preș. Se dau cifre, care mai de care mai umflate. Una sunt cifrele, alta economia reală. De pildă, se tot scrie că am ieșit din criză. Cum să iasă din criză statul român când cheltuielile cu bunurile și serviciile au atins în 2013 nivelul din 2008, când se arunca cu bani în stânga și în dreapta? Cheltuielile bugetului general consolidat cu bunuri și servicii au atins în 2013 nivelul de 6,2% din PIB (38,6 mld. lei) – sărind de pragul de 6% din PIB pe care nu-l mai atinseseră dinainte de criză. Astfel, aceste cheltuieli ale statului s-au apropiat de cele din 2008, când au însemnat 6,5% din PIB (33,2 mld.). Doar minciună și triumfalism în cifrele vehiculate de presa aservită! Mai grav: aceste cifre sunt transmise și publicațiilor internaționale.

România nu va prospera decât prin introducerea disciplinei financiare. Astăzi, România este o țară în faliment care trăiește pe datorie.

Ion Longin Popescu: Vorbind de realitate, de actualitate, și nu de viitor sau de o dorită și imaginată dezvoltare, unde este România astăzi? Ce înseamnă statul român? Care sunt deciziile pe care le poate lua?

Călin Georgescu: Statul român actual este un stat slab, sărac și înapoiat. Acționează conform unor mituri și prejudecăți, ia decizii importante pe bază de wishful thinking, gândirea deziderativă ce distorsionează realitatea în funcție de propriile dorințe. Justiția română este servilă și neprofesionistă. Dosarele se albesc în funcție de interese, justiția este oarbă, pedepsește doar mafioți mărunți. „Peștii cei mari” rar ajung la pușcărie și numai în urma unor reglări de conturi între „găști”.

Dacă vrei să distrugi o țară o faci infiltrând neisprăviți în funcții de decizie.

Societatea românească diferă de economiile mature din Europa în sensul că, dacă în Europa se schimbă un guvern, nu se întâmplă nimic grav, economia merge înainte, structura instituțională funcționează. În România nu avem management performant, iar managementul înseamnă viziune de perspectivă. Statul român actual nu mai există pentru că nu mai funcționează instituțional. Accidentul aviatic din Munții Apuseni este o dovadă a inexistenței statului.

Ion Longin Popescu: Puneți drept condiție a redresării patriotismul în limitele adevărului și reluați formula interbelică „prin noi înșine”. Mai putem invoca acest concept în epoca globalizării?

Călin Georgescu: Totul ne este permis, dar nu totul ne este și de folos, spunea Sfântul Apostol Pavel. Și mai spunea că omul întreg, puternic, chiar dacă totul îi este permis, nu se va lăsa stăpânit de tot ceea ce-i este îngăduit.

Totul, dar absolut totul se face doar semănând dragoste, nu ură și trădare.

Lucrurile au mers prea departe din cauza modului total inadecvat de conducere a țării în ultimii 25 de ani. Cei care au deținut puterea au urmărit doar interesele lor, personale și de grup, și nu cele ale țării. Or, nu ai cum să fii de folos țării tale dacă

nu o iubești și dacă nu-i vrei binele! Formula „prin noi înșine” nu poate fi transpusă în practică de către cei care dușmănesc România.

Sunt țări importante care în ultimii 20 de ani s-au dezvoltat spectaculos pe baza modelului „prin noi înșine”. În anii '70, Finlanda era la coada țărilor scandinave, acum este în fruntea lor. La mijlocul anilor '90, economia Rusiei a fost aproape ruinată de globaliști, cu rețetele lor neolibérale, dar și-a revenit spectaculos când țara a adoptat modelul „prin noi înșine”. Japonia, Norvegia, Polonia, Ungaria sunt alte exemple grăitoare de țări care nu au cedat presiunilor „terminatorilor” internaționali și au reușit să prospere economic.

A ne dezvolta prin noi înșine înseamnă în primul rând a investi în om – or, aceasta a lipsit cu desăvârșire. Românul trebuie lăsat să facă ce poate el mai bine, nu ce cred de cuviință niște funcționari de la București sau Bruxelles, și atunci toată țara va înflori. De ce oare românii sunt foarte apreciați în multe locuri importante din lume iar în țara lor nu au un loc de muncă? În acest sens, exemplul istoric pașoptist ne stă la îndemână. Este greu, dar se poate!

Trebuie să-i insuflă tânărului mândria pentru istoria neamului său. Când ne vorbea profesorul la școală de Mihai Viteazu, de Ștefan cel Sfânt, intram în pielea lor ca eroi și doream, noi, copiii, să facem la fel pentru țara noastră. Numai așa va deveni tânărul responsabil. Din păcate, istoria este minimalizată, pur și simplu s-a tăiat panglica istoriei, s-a întrerupt legătura cu eroii și martirii neamului, uitându-se că fiecare generație făurește istoria celor următoare.

Ion Longin Popescu: Vedeți la conducerea României un om cu caracter, care să-și iubească țara. Nu sunt cuvinte prea solemne, prea mari? Unde pot fi găsiți astfel de oameni?

Călin Georgescu: Demnitatea provoacă demnitate, iar conducerea țării se impune prin virtute și nu prin impostură, rea-credință și manipulare.

Pentru această țară, unii au fost gata să sufere și să-și dea viața. Nu pentru hambare pline au luptat Gheorghe și Ion ai noștri, ci pentru dreptate și demnitate!

Există în România oameni formidabili, tineri în special. Iubește-i și ei își vor iubi țara, fiind dispuși să i se dedice chiar și cu prețul vieții.

Ion Longin Popescu: Întrevedeți, alături de mulți futurologi, marea criză alimentară și a apei. Cum ar putea trece România prin aceste două crize? Vorbiți de solul fertil (adevăratul aur al României) și de apă. În context, vă dau de știre că Chevron forează după gaze de șist în Dobrogea, unde profesorul Zamfirescu de la Universitate a identificat un fluviu de apă dulce cât Dunărea, de la Balcic la Mamaia și mai la nord. Nu va fi pusă această resursă în pericol?

Călin Georgescu: Criza apei și a hranei din zona anilor 2020 va fi mult mai serioasă și mai devastatoare decât criza economico-financiară de acum. Suntem pregătiți să o întâmpinăm? Aceasta este întrebarea. Aurul României nu este cel mineral, îngropat sub munte, ci stratul subțire de sol fertil, la care se adaugă apa și condițiile geomorfologice excepționale ale țării noastre. Țara este un organism viu și trebuie tratată ca atare, adică integral, la fel cum viziunea integrală trebuie să prezideze

modul de a concepe măsurile de prevenție și de asigurare a sănătății umane. Integral se gândesc și problemele țării. Politic vorbind, e nevoie să știi să cânți la orgă, adică pe mai multe claviaturi simultan. Pentru că o decizie greșită se poate răsfrânge negativ în alte locuri. Prevenția, anticiparea ne stau la îndemână.

Cunosc resursa uriașă de apă care se varsă la câțiva km în mare. Sigur că poate să fie afectată, și încă grav, dacă se permite această afacere extrem de nocivă, adevărat atentat la adresa vieții. Este un exemplu tipic de acțiune de-a dreptul criminală a unei corporații.

Wall Street-ul este numai minciună, lipsit de strategie și de viziune, un uriaș cu picioare de lut. Exemplul Californiei este grăitor în acest sens: deși în ultimii doi ani în toată California persistă o secetă devastatoare, politicianul a permis demararea forărilor pentru gaze de șist.

Ion Longin Popescu: De ce vedeți în comerțul pe apă comerțul viitorului?

Călin Georgescu: Energia este una din cele trei mari teme ale omenirii în următoarea perioadă. Linia de comerț cu Asia se poate realiza prin România simplu și eficient. Portul Constanța, port la doua mări, Marea Neagră și Caspică, este mai important decât aeroportul Otopeni. Cine va stăpâni comerțul pe mare, în viitor va stăpâni lumea economică.

Ion Longin Popescu: Care sunt atuurile în dezvoltarea României? Apă, munți, sol, păduri? Capitalul natural?

Călin Georgescu: România este o țară prea bogată, cu un pământ prea fertil ca să fie păstrată fără luptă!

Științific, din 9 regiuni biogeografice, România deține 5, având cea mai importantă ecoregiune la nivel global. Mai mult de jumătate din Carpați, cei mai sălbatici ca natură, sunt în țara noastră. Peste jumătate din carnivorele mari sunt în România. Avem apoi Delta Dunării, zonele umede și pădurile – un tezaur.

Capitalul gigantic al României este dat de resursele naturale. Și în special de baza genetică pură pe care o are, fiind printre foarte puținele țări din Europa care dețin așa ceva. Dacă numesc doar cele 220.000 de ha de pădure, apoi cernoziomul ciocolatiu, cel mai productiv dintre toate tipurile de sol, aflat cu predilecție în Dobrogea, se poate vedea capacitatea sigură de a dezvolta durabil țara. Nu poți avea dezvoltare durabilă fără fundamentul dat de resursele naturale pure.

Sub acest aspect, România se înscrie în zona marilor negociatori, fiind un potențial multiplicator genetic pentru țările care au doar resurse financiare dar nu și pe cele naturale. Sau au pădure dar nu au codru. Lumea occidentală este disperată să aibă hrană și apă de foarte bună calitate pentru cetățenii ei. Doar astfel își asigură continuitatea ca neam. Toți sunt conștienți de pericolul alimentației industriale, plină de E-uri și aducătoare de boli pe care medicina actuală nu le poate trata.

Ion Longin Popescu: Între factorii care subminează identitatea românească și viitorul națiunii române ați numit distrugerea țărănimii. Ce mai reprezintă țărani în viața economică și culturală? Mai sunt ei un element identitar al românilor?

Călin Georgescu: Veșnicia s-a născut la sat, spunea Blaga. Țăranul român reprezintă gena autentică a civilizației mileniului actual. El reprezintă nu doar șansa redresării României, ci însăși speranța renașterii lumii occidentale, care încearcă cu disperare să-și îndrepte nesăbuitețele trecutului.

Țăranul român a fost în mare parte distrus de febra consumistă și de supermarketurile care s-au înmulțit enorm la nivelul întregii țări.

Apoi a fost redus la tăcere, fiindu-i atacat cadrul natural, de care depinde existența sa. S-a vândut pe nimic resursa naturală primară, țăranul nostru a fost jefuit pur și simplu.

Prin urmare, eu nu aș promova industria alimentelor bio, ci gospodăria țărănească tradițională. Prin ea am ajunge la bio în mod natural. România țară bio! Cu ea aș cuceri lumea toată!

Roșia românească – cultivă această roșie în Germania. Pune-l pe neamț să o facă! Ei bine, nu poate, cu toată tehnologia lui, pentru că pământul țării noastre este cel mai roditor. Și, peste asta, este un pământ sfânt.

Dacă se pune la punct agricultura țărănească tradițională, exporturile de grâne românești se vor face nu pe bani ci contra aur.

Ion Longin Popescu: De ce nu sprijină băncile țărănimea?

Călin Georgescu: Cum să sprijine băncile esența dezvoltării noastre, când peste 80% din ele sunt străine? Nu au nici un interes să o facă. Decapitalizarea băncilor românești s-a făcut cu bună știință.

Dezbaterea politică cea mai frecventă din societatea românească este cea legată de putere. Problema este că, atunci când deții puterea și nu știi ce să faci cu ea sau nu ai cu cine să faci ceea ce ți-ai propus, se intră în impas. Ieșirea din această dilemă nu poate fi dată decât prin cultivarea profesionalismului autentic.

Același lucru este valabil și în cadrul sistemului bancar. România este poligon de încercări pentru sistemul bancar internațional. La filialele din țara noastră băncile-mamă trimit cadre de conducere slab pregătite profesional, dispuse la experimente, care duc o politică de jecmănire a populației și nu de dezvoltare.

România ar trebui să aibă o instituție de credit agricol, așa cum a propus Take Ionescu în documentul „România în anul 3000”, încă din 1920. Ce oameni, ce viziune, ce dăruire față de țară!

Dar și dezvoltarea agriculturii, chiar și tradiționale, ține de ansamblul economic, de o creștere moderată/fezabilă, fără a strica echilibrul macroeconomic, susținută de un buget național multianual gândit pe termen lung. Apoi de investiții necesare pe termen scurt în infrastructură și tehnologie. Fără investiții, scade competitivitatea și economia moare. Iar investițiile pot fi stimulate simplu, reducând impozitul pe profitul reinvestit.

Cheia succesului economic stă în productivitatea muncii și în exploatarea sustenabilă a multiplelor noastre resurse. România ar trebui să aibă ca opțiune clară profesionalizarea forței de muncă.

Ion Longin Popescu: Cum ar trebui să sune și ce puncte ar trebui să alcătuiască Strategia de dezvoltare a României?

Călin Georgescu: În primul rând trebuie să gândești Adevărul, să spui Adevărul și să iubești Adevărul. Civilizația este fructul muncii și efortului, al cunoștințelor și învățării. Decadența se instalează atunci când ele încetează să devină virtuți.

Cheia succesului în dezvoltarea țării stă în dragoste, unire, întărirea familiei și micul producător. Restul sunt detalii.

Insist pe rolul familiei în societatea de azi. Vigoarea tineretului se trage din rădăcinile din familie. Dacă familia este sănătoasă, creștină, unită, atunci și societatea va fi la fel.

Strategia țării se poartă în inimă și are câteva puncte, care încap pe o pagină:

1. Întărirea legislativă și constituțională a statului. Legi administrate eficient de funcționari în a căror autoritate populația să aibă încredere.
2. Lansarea cercetării și dezvoltării cu implicarea universităților.
3. Politici monetare și fiscale ferme. Nivelul taxelor să fie scăzut. Păstrarea monedei naționale este un mare atu, care nu trebuie neglijat. Și sub nici o formă nu trebuie aderat la moneda euro.
4. Dezvoltarea căilor de transport. O țară curată și îngrijită.
5. O politică externă regională și globală de promovare a concilierii.
6. Transformarea unui handicap în avantaj de nișă economică: agricultura românească – cu scopul final de a asigura independența alimentară a țării. Protecția pădurilor și conservarea mediului. Dezvoltarea durabilă – concept național.
7. Securitatea persoanei: strategia de sănătate bazată pe prevenție, hrană sănătoasă, educație prin mișcare, politică demografică stabilă.

România deține azi Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă (SNDD), document elaborat conform cerințelor UE și prezentat oficial în 2008. Nu s-a pus în practică nici o propoziție din acest document realizat pe parcursul unui an, completat și îmbunătățit prin dezbateri publice, însușit și aprobat oficial de guvernul de la acea vreme. SNDD este un pas spre civilizație, este strategia interesului comun, care ar trebui să primeze asupra confruntărilor politice și momentelor electorale.

SNDD stabilește cadrul de manifestare a ambiției de dezvoltare, care nu poate fi programată și garantată decât pe termen lung și numai dacă structura și funcționalitatea sistemului socio-economic sunt dimensionate și adaptate continuu la configurația și capacitatea de suport a capitalului natural accesibil. Pe aceasta ne fundamentăm obiectivele, care sunt și trebuie să fie integratoare. Ideea dezvoltării

durabile este incompatibilă cu ceea ce s-a întâmplat în România în ultimii aproape 25 de ani. Este o incompatibilitate sistemică. Asistăm doar la acțiuni post-factum, menite să repare deficiențele constatate, fără a fi bazate pe previziuni care să le modeleze și preîntâmpine. Dificultățile în elaborarea documentului nu au constat în introducerea de idei noi, ci în efortul de a scăpa de cele vechi.

Un ultim aspect esențial este politica demografică, neglijată total de toate forțele politice din țară: România se află într-un declin demografic prelungit, cu deteriorarea structurii pe vârste a populației, scăderea natalității și accentuarea procesului de îmbătrânire. Recensământul din 2011 este foarte discutabil ca date și organizare, dar chiar și așa cifrele sunt grăitoare. Pierderea demografică a însumat, între 1990 și 2014, peste 3 milioane de oameni.

Ion Longin Popescu: Unii politicieni i-au îndemnat pe români să părăsească România, să muncească în alte țări. Ce consecințe are aceasta hemoragie de forță de muncă peste hotare?

Călin Georgescu: Avem o migrație continuă. În Italia s-ar afla în prezent peste 2 milioane de români, iar în Spania 1,5 milioane, potrivit datelor oficiale ale guvernelor acestor țări. Țara a rămas nelucrată și abandonată. În 24 de ani, România a pierdut mai mult de 3 milioane de locuitori dintre cei mai buni.

Aceasta a făcut să avem 19 milioane de cetățeni acum, iar consecințele pe viitor, dacă nu se iau măsuri imediate, vor fi dramatice.

Ion Longin Popescu: V-ați opus economiei extractive. Guvernanții actuali se grăbesc să demareze o mulțime de proiecte miniere, crezând că asta va genera dezvoltare și locuri de muncă. Ce propuneți în schimb?

Călin Georgescu: Pe plan economic, avem nevoie de măsuri pentru a pune în valoare avantajele competitive reale de care mai dispune România, prin consolidarea capitalului național, întărirea regimului proprietății, încurajarea inițiativei antreprenoriale, identificarea unor noi resurse de dezvoltare, inclusiv prin parteneriate public-privat, sprijinirea formulelor asociative „la firul ierbii” pentru crearea de locuri de muncă stabile și bine remunerate și îmbunătățirea calității vieții. Aceasta înseamnă o economie civică, moleculară, care ține cont de faptul că prosperitatea unei națiuni depinde de prosperitatea fiecărui individ în parte. Cu alte cuvinte, nu am nevoie de 5 moguli în agricultură ci de 500.000 de țărani viguroși care să dezvolte o țară întregă. Nu am nevoie de o economie extractivă cum este acum, în care doar se vând resursele naturale și activele existente. Dacă îți vinzi tot ce ai în casă, unde ajungi, cum mai trăiești? Este nevoie să produci, deci întrebarea care ar trebui pusă fiecărui român este: ce știi să faci?

Un proiect minier sănătos nu înseamnă să vindem resursele pe nimic, ci să folosim noi resursele – asta înseamnă proiect valabil. Prin noi înșine!

Mina de la Roșia Montană se poate deschide și exploata numai de către România, apelând la tehnologia clasică și prietenoasă cu mediul, dând de lucru la toată lumea printr-o investiție de numai 100 de milioane de Euro. Dar se vrea așa ceva?

S-a vorbit mult despre reforma statului, a clasei politice. După 25 de ani există impresia că se urmărește doar o redistribuire a puterii și dobândirea de avantaje pentru cei care o dețin. Acum, mai mult ca oricând, avem nevoie de un dialog real, de o conciliere națională. Dar aceasta înseamnă respect și voința sinceră de a ajunge la un consens rezonabil. Solidaritatea nu se clădește la ordin ci din convingerea că soluțiile propuse sunt bune pentru țară și pentru oamenii ei.

Ion Longin Popescu: Ce înseamnă „Statul român s-a privatizat”?

Călin Georgescu: Statul român de după 1990 s-a privatizat și nu mai poate răspunde corpului social pentru că nu mai are ce vorbi cu el decât atunci când îi cere voturile. Cine deținea înainte de 1989 controlul informativ al obiectivelor economice a trecut din barca comunistă în cea a capitalismului extractiv, însușindu-și prin „privatizare” ceea ce deținea sub control în comunism. Și nimeni nu spune nimic. Lașitatea conduce România!

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

Ion Longin Popescu: Cum vedeți școala, educația în general? De ce nu mai contribuie aceasta substanțial la întărirea statului? Ce nivel au profesorii? Astăzi, „toți politicienii noștri sunt profesori”. Ce părere aveți despre școlile/universitățile private?

Călin Georgescu: Educația înseamnă să inspire mintea, nu să încarci capul!

Dascălul adevărat nu livrează informație ci plămădește copilul, viața lui, țara și neamul românesc. Copilul este izvorul bucuriei din care putem bea toți, trebuie prin urmare să investim tot ce avem în tânăra generație a țării.

Or, conducătorii vremelnici ai României au distrus țara. Iar puținii profesori adevărați pe care îi mai avem au mâinile legate.

Școala românească actuală este o rușine. Dacă vrei să înrobești o țară, îi distrugi educația. Așa s-a și întâmplat. Dacă ai educație performantă ești, ca popor, liber. România este un vultur închis într-o cușcă în care nu poate să-și întindă aripile să zboare.

„Cum arată astăzi școala va arăta mâine țara”, spunea Spiru Haret în 1895. Calitatea educației este condiția de bază pentru ca România să-și asigure un loc în cursa civilizației contemporane. Educația și formarea profesională reprezintă baza dezvoltării țării, alături de întărirea familiei, pentru că avem nevoie de un pol moral.

„Ținta cea mai înaltă a educației e să formeze caractere, iar caracterul nu este un dar, ci o sumă de deprinderi tari, dobândite prin muncă” spunea Simion Mehedinți. Școala muncii, seriozitatea și conștiința lucrului bine făcut trebuie să înlocuiască improvizația și superficialitatea.

În orice scenariu de viitor, cheia succesului rezidă în factorul uman, prin modernizarea accelerată a învățământului, cercetării, sistemului de sănătate, prin prevenție. O populație sănătoasă, bine educată și informată este chezașia funcționării instituțiilor democrației. Numai astfel ea devine imună la intoxicare și manipulare.

Universitățile particulare ar trebui desființate, fără excepție. Sunt doar o industrie de diplome fără acoperire, urmărind doar profitul și spălarea creierelor. Au fost viciate, evident, și universitățile de stat. La Medicină, înainte de '89, se tragea linia sub ultimul intrat la 9,80. Acum se intră și cu 4. Cum să mai comentezi așa ceva?

Manuale alternative? O samavolnicie! Istoria poporului român este cumva alternativă? Geografia țării este cumva alternativă? Mama ta este alternativă? Avem cumva alternative sau dileme cu privire la adevărurile morale? Ca să nu mai vorbim de implicațiile în viața de zi cu zi: un școlar de 35 de kg trebuie să poarte în spate un ghiozdan cu manuale și caiete alternative de 7-9 kg. Dacă distrugem coloana vertebrală a copilului și îi periclităm sănătatea putem oare invoca o coloană vertebrală și o sănătate alternative? Dar cărui agramat care conduce azi îi pasă...?

Mai toți politicienii noștri sunt „profesori” – nu de gimnaziu, nu de liceu, ci profesori universitari. De unde până unde? Pe vremea lui Spiru Haret, ca să obții titlul de profesor treceai prin examene foarte dure, trebuia să înveți pedagogie, iar la final numirea era semnată de Rege. Astăzi, România este țara cu cele mai puține ore ținute în afara sălilor de clasă, în muzee, institute științifice și de cercetare etc. Interesul elevilor crește proporțional cu nouitatea, la care se adaugă varietatea formelor de predare – lucru valabil peste tot.

Diferența dintre nivelul de pregătire al elevilor buni și al majorității este imensă. România are rate îngrijorătoare de abandon la nivel gimnazial și liceal, cu toate că învățământul obligatoriu este de 10 ani. Învățământul superior scoate pe bandă rulantă absolvenți interesați doar de diplomă. Se citește foarte puțin. 1,5% din adolescenți citesc cel mult 2 cărți /an. Camera Deputaților a votat 28 de milioane de euro pentru cumpărarea de stick-uri de memorie, în condițiile în care 50% din școli nu au apă caldă și căldură. Totul este absurd în România!

Rezultatele excepționale care mai apar sunt datorate elevului, deci studiului individual, și nu sistemului de învățământ, care nu favorizează vârfulurile, valorile intelectuale reale – ba chiar se teme de ele. Bursele sunt acordate în funcție de cât de bine se fofilează studentul în sistem și nu după capacitățile sale deosebite.

Ion Longin Popescu: Analizând sfertul de veac de când ne-am cucerit libertatea, ce puteți spune? Am câștigat sau nu libertatea? Am ajuns să iubim competiția între valori, libertatea de a alege? Câtă responsabilitate există în sânul clasei politice?

Ion Longin Popescu: Competiția minților din Occident a fost transformată în România într-o cursă nebună după profit. Societatea s-a transformat într-una de consum, supusă unei manipulări masive. S-a înlocuit știința cu miturile și s-a pledat pentru libertate fără responsabilitate, spre a acoperi fraudele. Sub toga câtorva profeți din țara asta se ascunde fraudă și manipularea cea mare.

România nu este o țară liberă atâta timp cât presa, în cea mai mare parte, este dirijată. Mulți și-au vândut, pentru 30 de arginți, și sufletul, și țara.

Dacă vrei să-i înveți pe oameni să fie liberi, învață-i o meserie. Or, în România nu mai sunt meseriași, sunt doar afaceriști.

Ion Longin Popescu: La capitolul „realizări”, în cei 25 de ani de democrație consemnăm alarmați retrocedările de proprietăți, făcute pe baza legii restitutio in integrum. Cât s-a retrocedat? Unde a fost statul care avea menirea de a-și apăra valorile? Cine este vinovat pentru retrocedările barbare? Care este situația în alte țări?

Călin Georgescu: „În mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă”, spunea părintele Arsenie Boca.

Pentru pământul țării eroii neamului și-au dat viața, iar contemporanii noștri își vând sufletul pentru un pumn de arginți.

Instituția proprietății este dinamitată în România. Democrație fără proprietate privată nu există, iar proprietatea privată fără instituția care să o înregistreze și să o apere, și anume cadastrul general, nu există nici ea. România are demonocrație, nu democrație. Cadastrul general, în special partea lui economică este instituția cheie care stabilește valoarea și pune disciplină în proprietățile existente în țară. De 25 de ani nu a fost pusă ordine în cadastrul general pentru că este nevoie de haos. Unde este haos este și interes, pentru că în toți acești ani statul a retrocedat păduri, terenuri, ape, clădiri în valoare de peste 60 de miliarde de euro. Legea 247 și Legea 1 din 2000 au distrus pădurile țării. Încă mai sunt valabile ordonanțe ale lui Horthy din 1940.

România se află sub dictatura corporațiilor fără patrie, având conducători corupți pentru a fi dirijată foarte ușor.

Ion Longin Popescu: Cum vedeți proiectele Roșia Montană și gazele de șist? Cât vor ajuta ele, în caz de realizare, economia românească?

Călin Georgescu: În primul rând, nu sunt proiecte ci afaceri murdare ale celor de la Gold Corporation și Chevron, în stransă legătură cu clasa politică românească ticăloasă. Iar Chevron este unul din cei mai mari poluatori privați din istorie, urmat de Exxon și British Petroleum.

Sunt proiecte antinaționale și jefuitoare de suflete, pentru că i-au aruncat pe oameni în război, român contra român, în propria lor țară. Nu au nici o substanță științifică și sunt total non-ecologice și distrugătoare de vieți prin consecințele ulterioare. S-a scris mult pe tema asta, dar eu vă spun un lucru: aceste intenții nu se vor pune în aplicare. Punct.

Și Roșia Montană, și Pungești sunt pământ românesc și așa vor rămâne! Iar cei ce le apără sunt eroi. Nu vorbesc de ecologie aici, n-am ce vorbi, eu discut despre pământul meu, care nu este al generației mele ci al urmașilor mei și al urmașilor urmașilor mei, în veacul vecilor!

„De la Nistru pân-la Tisa / Tot românul plânsu-mi-s-a / Că nu mai poate străbate / De-atâta străinătate” – Doina lui Mihai Eminescu, o citeam în taină înainte de evenimentele din '89 și o citesc acum ca să văd imaginea României actuale.

Cea mai jalnică este prestația clasei politice. Pe 2 decembrie, la Pungești se loveau românii pe români cu ciomegele, dar în București era bal cu toalete de mii de euro purtate de cocotele politice și corporatiste. Este greșos!

Și un ultim aspect. Unde este poziția BOR față de situația de la Pungești? Cum au fost susținuți cei câțiva preoți și monahi care s-au opus cu mare curaj fărădelegilor? Din păcate, la noi, românii, tăcerea este un nărav vechi al clerului.

Ion Longin Popescu: Pământul țării este de vânzare? Se pare că politicienii și mulți români nu au nimic împotriva cumpărării pământului de către străini.

Călin Georgescu: Pământul țării este sfânt prin eroii, martirii și sfinții pe care îi adăpostește în adânc, spunea părintele Iustin Pârvu. Nu este de vânzare nimănui și nicicând. Cu toate acestea, de la 1 ianuarie, politicienii români au dat drumul să se vândă pământul țării! Dacă nu iubesc glia străbună și nu au lucrat niciodată pământul, cum să-l apere? La fel este și cu oamenii: îți dai afară copiii din casă? Este o luptă teribilă pentru putere.

Or, o țară care are 12% analfabeți și încă până la 20% analfabeți științific, persoane care citesc dar nu înțeleg nimic, este ușor de manipulat. Guvernanții au nevoie de o masă amorfă care să pună ștampila pe buletinul de vot; în acest scop populația este instrumentată să răspundă pavlovian la pomeni electorale gen ulei, zahăr și pui.

Ion Longin Popescu: Ce alte elemente sapă la rădăcina ființei naționale? Ce înseamnă „Românii au uitat să trăiască vertical”?

Călin Georgescu: Ne-am uitat tradițiile și de unde am venit. Suntem vânduți corporațiilor, care vor doar să cheltuiesti, fără să înțelegi de ce. Au cumpărat conștiința omului cu 1 kg de făină și de orez și cu 1 litru de ulei. Oamenii nu mai au exemple tari de virtute și atunci își iau lumea în cap. Nu există un proiect comun, ci doar planuri individuale. Fiecare pentru el. Pierderea verticalității vine din lipsa noastră de dragoste față de pământul nostru și de înțelegere a rostului neamului românesc.

Spre exemplu, SUA au transmis de curând că investitorii americani vor veni în România numai dacă se va semna un nou acord cu FMI și va fi votată o legislație permisivă pentru exploatarea gazelor de șist. Cât tupeu trebuie să ai ca să faci o asemenea declarație? Și câtă slugărnice ca să o accepți?

Dar „brazii se frâng, nu se îndoiesc”, spunea un erou al neamului, Ion Gavrilă Ogoranu.

Eu zic că românii nu vor sta îndărătul gratiilor până ce bătrânețea și rutina vor pune stăpânire pe ei, iar vitejia va rămâne amintire și dorință neîmplinită.

Pentru menținerea verticalității familia este de bază. Și aici s-a săpat adânc, pentru distrugerea ei. Peste 2 milioane de români lucrează în afara țării și trimit bani acasă. Dar acasă au rămas familii distruse, divorțurile s-au înmulțit peste măsură, ca și copiii abandonți și oamenii bolnavi sufletește și moralicește.

Educația mamei în duhul credinței și al dragostei de neam face mai mult decât instruirea armatei. Mamele noastre au fost printre cei mai puternici eroi ai țării.

Mamele creștine, mucenicii din închisori și eroii de prin munți au ținut verticalitatea neamului. Eroii noștri martiri ar trebui canonizați, declarați sfinți, începând cu Mihai Viteazu, Valeriu Gafencu și Arsenie Boca. Apoi ar trebui oprite avorturile și scoasă în afara legii manifestarea publică a homosexualității și orice propagandă în favoarea ei. Sunt condiții nenegociabile dacă vrem să ne mai păstrăm verticalitatea ca oameni și trăinicia ca neam.

Ion Longin Popescu: Cum traduceți fraza: „România este o țară condamnată la neputință, pentru a fi exploatată”? Ce este „criza de încredere”?

Călin Georgescu: Statul nu pune în practică ce spune, sau ce spune legea. Prin urmare, încrederea în instituțiile statului este zero. Dacă ai o lege, îți mai trebuie una care să o pună în aplicare. Cum să ai încredere în cineva care te fură și te umilește permanent? Politicul în România stăpânește bine arta manipulării și a dezinformării pentru a se menține la putere. Se schimbă doar politicienii, ei între ei, pentru că în spate au același scop necreștinesc și anticreștin.

Iar efectele se văd nu doar în sărăcia și umilința trăite de români în țară, ci și în afara țării. De multă vreme, „român” este în Occident un calificativ depreciativ și nu denumirea unui neam demn de stimă.

Supremația politicului este în România un semn de pierdere a orientării creștine. Omul a pierdut nădejdea mântuirii, iar politica a devenit un fel de mântuire socială.

Compromisul în gândire și vorbă, nepăsarea în faptă au deschis drum liber absurdului în societatea românească. Este dreapta răsplată a creștinilor care nu au putut să fie creștini. Dacă românul ar sta la rând să facă fapte bune, așa cum stă la rând la sfintele moaște, ar fi bine. Dar nu se întâmplă astfel!

Nu-ți face semnul crucii înainte de a fi sigur că poți purta povara ei pe umerii tăi!

Ion Longin Popescu: Cum traduceți fraza: „Statul și-a abandonat cetățenii, iar cetățenii și-au abandonat statul”?

Călin Georgescu: Statul, fiind luat ostatec de grupările mafioate, nu se mai interesează de binele public decât prin măsuri populiste, iar cetățenii se mulțumesc, marea majoritate, cu pâine și circ, dar și cu porțițele, special lăsate în economia neagră și gri care, practic, țin țara să nu se prăbușească.

Pentru Legea lui Dumnezeu nu ne luptăm, dar pentru un trai ușor și salarii grase o facem! Un popor care pretinde că 87% dintre fiii lui sunt creștini ortodocși! Unde este datoria noastră de a fi străjerii neamului? Chiar nu mai sunt bărbați viteji în țara noastră? Unde este biserica luptătoare a neamului în asemenea momente grele? Biserica oficială este pângărită și biserica ascunsă este prigonită!

Cei care conduc sunt cei care au mai condus. Cum spunea Eminescu: „alte măști, aceeași piesă, / alte guri, aceeași gamă”.

În loc să înstrăinăm resursele țării, hai să construim câmp de lucru pentru oameni și să înflorească o țară întreagă!

Ion Longin Popescu: Care este nădejdea dv. în refacerea României? Cum vedeți viitorul ei?

Călin Georgescu: Nădejdea să ne fie ancora în viață!

A fi descendent dintr-un popor de eroi și de martiri nu poate decât să dea încredere în viitor. Sunt oameni pregătiți în această țară să facă istorie și nu spectacol ieftin. Noi NU suntem urmașii Romei, dar suntem urmașii lui Decebal și ai lui Mihai Viteazul, și ai lui Ștefan cel Sfânt, și ai martirilor Brâncoveni.

Cum vrem să fim cunoscuți în istoria lumii? Ca un popor letargic sau ca o nație de viteji și oameni drepecți? Depinde de noi și de atitudinea noastră, de grija față de aproapele nostru. La ora actuală, în țară este un soi de văicăreală cronicizată. Trebuie făcută diferența între văicăreală și atitudine. Toți se văicăresc că nu au bani, se plâng de ticăloșia clasei politice, dar nu ies în stradă pentru unire și schimbare. Prostiei și aroganței celor care conduc pentru simplul fapt că sunt membri de partid trebuie să li se pună, hotărât, opreliște. Nu puneți, ne îndeamnă Mântuitorul, petec de postav nou la haina veche pentru că se rupe, și nici vin nou în burduf vechi, pentru că se crapă. Schimbarea, ca să fie efectivă, trebuie să fie totală.

Virtuțile poporului român, cei de la talpa țării, sunt mult mai înalte și, în același timp, cu adevărat patriotice și naționale față de cele ale clasei politice conducătoare. Iar conștiința poporului român nu suportă politica publică a trădării și înrobirii. Să luăm aminte, vremea refacerii se apropie!

Speranța este mare numai pentru cel ce are credința mare. Chiar dacă hoții și impostura par astăzi de neînvinc, greu de înlăturat, chiar dacă par că sporesc zilnic în putere, chiar dacă avem impresia că a dispărut credința, viitorul României va fi demn și luminos, pentru că pe dedesubtul viiturii rău mirositoare de acum curge fluviul credinței strămoșești în Hristos cel Viu și Biruitor. Trebuie doar să îndrăznim!

Interviu luat de Ion Longin Popescu

Sursa: gandeste.org | [CĂLIN GEORGESCU, INTERVIU-MANIFEST: Refacerea Romaniei prin noi insine - concilierea nationala](#)

Călin Georgescu (n. 23 martie 1962, București) este un expert român în dezvoltare durabilă. Între 1997-2013 a fost Director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă din România iar din anul 2013 este Președintele Centrului European de Cercetare al Clubului de la Roma din Viena, Austria.